

hvorvidt og i bekræftende fald hvorledes ekspropriationen og de planlagte foranstaltninger skal gennemføres. Åstedsforretningen ved vejekspropriationer har tillige til formål at orientere de pågældende grundejere m. v. og over for hver enkelt at påvise, hvorledes de påtænkte foranstaltninger vil berøre hans ejendom eller rettigheder. Dette hensyn er i nærværende lovforslag tilgodeset ved bestemmelsen i § 32, stk. 2, om, at der ved delekspropriationer skal tilgå ejeren tegningsmateriale, som utvetydigt angiver ekspropriationens omfang. Det må i øvrigt antages, at delekspropriationer efter de her foreslåede bestemmelser — og i modsætning til ekspropriationer efter vejlovgivningen — vil være relativt sjældent forekommende; det typiske vil utvivlsomt være totalekspropriationer.

Hverken byplanloven eller den københavnske bygge lov indeholder bestemmelser om formen for en ekspropriationsbeslutnings meddelelse. Bygge loven stiller i § 56, stk. 3, alene krav om, at meddelelse sker i anbefalet brev. Ingen af de nævnte love foreskriver, at andre end ekspropriaten selv skal underrettes om ekspropriationen, ligesom der ikke kræves underretning til ekspropriaten om hans rettigheder.

Lovforslagets § 32 indeholder nærmere regler om meddelelsen til ejeren. De foreslåede regler tilsigter bl. a., at ejeren ikke blot modtager selve ekspropriationsbeslutningen, men tillige får underretning om ekspropriationens betydning og om hans rettigheder.

Ved ekspropriationsbeslutningens meddelelse til ekspropriaten indtræder en række retsvirkninger. Blandt andet bortfalder alle rettigheder over det eksproprierede, medmindre kommunalbestyrelsen bestemmer noget andet i det enkelte tilfælde, jfr. § 31, stk. 2. Det foreslås derfor bestemt, at brugere og og indehavere af tinglyste rettigheder over det eksproprierede, herunder panthavere, så vidt muligt skal have særskilt underretning om ekspropriationen og om dennes betydning for dem.

Til § 34.

Bestemmelsen svarer til § 12, stk. 3, i den gældende byplanlov, § 56, stk. 6, i bygge loven og § 41, stk. 2, i den københavnske bygge lov. Lige så lidt som ved gennemførelsen i 1972 af de nugældende ekspropriationsbestemmelser i lov om offentlige veje er det fundet rigtigt at følge forslaget i betænkning nr. 595/1971 om oprettelse af et særligt ekspropriationsankenævn.

Bestemmelsen må i øvrigt sammenholdes med den almindelige klagebestemmelse i lovforslagets § 48. For så vidt angår ekspropriationsbeslutninger foreslås der således den afvigelse fra lovens normale

ordning, at en ekspropriation skal kunne påklages til miljøministeren til fuldstændig prøvelse, dvs. ikke blot af egentlige retsspørgsmål, men også af spørgsmål om det hensigtsmæssige eller rimelige i den pågældende ekspropriation. Endvidere indebærer den foreslåede bestemmelse, at kun ejeren af den ejendom, der fordres afstået, kan påklage beslutningen herom.

Til § 35.

Paragraffen svarer indholdsmæssigt til bygge lovens § 57 og den københavnske bygge lovs § 41, stk. 3, jfr. også ekspropriationsprocedurelovens § 16, samt — for stk. 1's vedkommende — til byplanlovens § 13, stk. 1. Der foreslås dog i stk. 1, 2. pkt., givet ejeren en længere frist til at kræve hele ejendommen overtaget end de 6 uger, der følger af bygge- og byplanlovens tilsvarende bestemmelser.

Til § 36.

En tilsvarende bestemmelse findes ikke i de gældende byplan- og bygge love, men f. eks. i § 32, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven og i § 52 i lov om offentlige veje.

Til § 37.

Erstatningen for ekspropriation efter de gældende bestemmelser i byplanloven og bygge lovene fastsættes af vedkommende taksationskommission — og om fornødent af overtaksationskommissionen — i henhold til lov om offentlige veje, i Københavns kommune dog af den særlige taksationskommission, der er omhandlet i den københavnske bygge lov. Denne ordning foreslås opretholdt, idet det dog inden gennemførelsen af nærværende lovforslag i næste folketingsamling vil blive overvejet, om særordningen for Københavns kommune bør opretholdes.

Det foreslås endvidere, at vejlovens regler om erstatningens fastsættelse og udbetaling gøres anvendelige også ved sager, der udspringer af ekspropriationer i henhold til lovforslagets § 31 og såvel i Københavns kommune som i det øvrige land. Derimod vil vejlovens regler om sageres behandling (de processuelle regler) efter forslaget kun gælde for taksationsmyndighederne uden for København, således at den københavnske bygge lovs noget afvigende processuelle regler finder anvendelse på sager, der indbringes for den københavnske taksationskommission.

Stk. 2 svarer i realiteten til byplanlovens § 13, stk. 2, og § 14, stk. 3.

Stk. 3 svarer til byplanlovens § 18, bygge lovens § 59, stk. 3, og den københavnske bygge lovs § 42, stk. 3.